

שמואל מוסקוביץ, נוסע למיאמי בחפץ שו נקמה לאחיו המיליונר שנרצח שם.

הישראלי

סבתא בשם קאנדס מוסלר העסיקה בי משך קרוב לשנתים את עתוני ארצות הברית. אבל איזה סבתא! בלונדית, סקסית, יפהפיה, מואשמת בחיזיונות מינית ובשות' פות לרצח בעלה המיליונר. השבוע קבע חברי המושבעים במיאמי: לא אשמה.

העתונים צהלו, בנותיה ונכדיה של קאנדיס חבקו אותה, בהתפרצות של פירסום ססגוני, רק אדם אחד ישב עצוב בכל המולה. הוא בא במיוחד מתל-אביב כדי לעקוב אחרי המשפט. היה זה שמואל מוסקוביץ (76), אחיו של המיליונר הנרצח ג'ק מוסלר.

★ ★ ★

כמו נמר שברח

עידן הפפול הנאשמים ישבו שניים: קאנדס ודודנה מליין פאורס. לדברי התביעה, היה פאורס מאהבה של דודנה, והוא אשר דקר את מוסלר 39 דקירות, "כדי שיוכלו להמשיך את אהבתם החוטאת, ויחד עם זאת ליהנות מ-33 מיליון דולאר שצבר הבעל".

מדי בוקר תפס מוסקוביץ את מקומו ב' אולם הקטן, כשבעיניו מבט של בוז גלוי אל גיסתו בת ה-45. הוא עצמו היה פעם אמריקאי, אחרי שהיגר עם משפחתו מרו' מניה. אולם ב-1928 עלה עם אשתו לישראל, בה נולדו להם שלוש בנות. האח הצעיר יעקב זיסו מוסקוביץ שינה את שמו לג'ק מוסלר והחל בקריירה פיננסית, שנועדה להפוך אותו למיליונר ולהסתיים בגיל 71. האח מתל-אביב שמע עדי הגנה, שתיאר את ג'ק כ"איש עסקים קשוח-לב, הומוסקסואל שישן עם גרזן לידו, כדי להגן על עצמו מפני שונאים". הוא גם שמע עדים, שתיארו כיצד ניסו קאנדס ודודנה בן ה-29 לשכור רוצחים שיחסלו את הבעל המרומה.

קאנדס, שג'ק היה בעלה השני, הכחישה את כל האשמות. היא העמידה פני אלמנה בוכיה, וכאשר ראתה את האח הישראלי לראשונה, ניסתה לחבוקו. "הו מארק", התפרצה לעברו, "מה שלומך? אני שמחה לראותך".

הוא דחף אותה ממנו. "אנא, אנא, הניחי לי. אני בכלל לא שמח לראותך". ובפנותו לשוטרי: "אל תתנו לה להתקרב אלי! אני לא רוצה שיצלמו אותנו יחד. זה יצור את הרושם שאני מרוצה מההתנהגותה".

העתונאים, שלא שמו אליו לב על לאותו רגע, עטו עליו. "המרידות שלי היא כולה נגד קאנדס", הצהיר. "לה יש כל מה שכל פאורס הוא רק ילד מגודל, שנסחף עליידי תאוה מינית ותאוה לכספים. כמו נמר שברח מן הכלוב".

★ ★ ★

שלוש צריחות בלילה

רצח בוצע לפני שנה ותשעה חוד' (שנים, בלילה חסרי-ירה. ג'ק מוסלר ישן בדירתו, בבית מגורים עשיר במבואות מיאמי. אשתו קאנדס עזבה את הבית בחצות, ולקחה עמה חמישה מבין עשרת ילדי המשפחה. הסיבה: רצתה לשלוח מכתב בדואר. ב-1.30 החל כלב הבוקסר של משפחת מוסלר לנבוח. זאת לא היתה הפעם הראשונה שהוא נבח, והשכנים אף התלוננו על

קולנוע

מדעת הצנורה, והפכו את מול פלנדרס לבחורה לא צנועה, לא מושחתת ולא מעניינת. היא שואפת לבעל עשיר. נוסעת לשם כך לעיר, שוכבת עם כמה אנשים, ועם כמה אנשים לא, היא הופכת לנבחה, מובלת לכלא ובסוף ניצלת. אין בה שום קסם או אישיות המסוגלים לגרום לקהל להתעניין בכל מה שקורה לה. טרנס יאנג, שהצליח להפוך את גיימס בונד לגיימס בונד, אינו מרגיש טוב ב' אחירה הקלאסית בה הוא מטפל הפעם. הוא לא מוצא את הטון הנכון ולא את הקצב הנכון. הוא יצר סרט קלוש ומשעמם, שכל דמיון בינו לבין סרטים אחרים טובים מסוגו הוא מקרי בהחלט, כפי ש' הוא עצמו מעיד בכתב, בתחילת הסרט.

זוחות שזופים

כפים x סודי ביותר (חן, תל-אביב: ארצות-הברית) הוא הבסיס אליו מובא רוק הדסון, הפסיכיאטר, לרפא מדען עם מוח שטוף. הוא דומה לפסיכיאטר בערך כמו שמוכר סקרים דומה לשקספיר, אבל המדען שלו דומה למדען עוד פחות מזה. מקום העלילה, כפי שניתן לצופה האיני סלינגסי להבין, הוא בסיס סודי ביותר. ולכן, כשאייב חודר אליו, אייפאשר הזהיר את הממונים, או להגיע למקום כדי להזהיר את המפקד הישר. אייפאשר, זאת אומרת ששום אדם אינו יכול להגיע לשם, מלבד רוק הדסון, כמו בן. הוא הוביל לשם מספר פעמים, בעיניים קשורות, על-מנת לרפא את החולה. לכן הוא מצליח לשחזר, בתהיכרה של פסיכיאטר, את הדרך שלא ראה. לכן גם נקרא הסרט על-ידי יצרניו בשם בניניים קשורות, אבל המפצים הישראלים לא הבינו את זה, וקראו לו בשם אחר.

קים נובאק ב"מודי" חזרה בתשובה

הבמאי (פיליפ דון) נראה כאילו הכריחו אותו לעשות סרט על השירותים החשאים. הוא לא מתעניין בנושא, לא מתעניין ב' עלילה, ולא מתעניין בניבורים שלו. גם הצופים נוהגים כמוהו.

תהריך

★ ★ ★ **החיים המתוקים** (מנדון צ'וואה, יום שני, 22 למארס) "דראמה של אדם ללא דראמות בחייו. סיפור חייו של יתיר בעולם התאוות שלו ובעולמם התאוותני של אחרים", כפי שפליני עצמו מגדיר את הסרט המדובר ביותר שלו.

★ **גורדינג'ר** (אופיר, תל-אביב) גייר מס בונד השלישי, שחור לארץ לאחר ש' הוכח כי גרס פרוכה, השחקן הכמעט-ראשוני שבו, לא היה נאצי אמיתי, אלא רק בורג קטן שמילא את פקודות הממונים עליו. ★ **נשים נשים נשים** (הוד, תל-אביב: חן, חיפה) ויטוריו גאסמן בתשעה תפקידים שונים, עם תשע נשים שונות. משעשע, ולעתים יותר מזה.

סרטים

זועת העבר

המשכונאי (מוגרי תל-אביב: ארצות-הברית) ייחשב, כדאדי, בעיני רבים לסרט מעולה, המטפל בצורה אמנותית בנושא כאוב, קשה להוכיח את הטעות שבדבר. אפשר לנסות.

הסרט נפתח בצילום נהדר של גוף. תנועת המצלמה מואסת. שני ילדים יפים מרחפים בין השיבולים. אמא יפהפיה, בעלת שיער שחור ארוך, עומדת ליד עץ ומנפנת בידה. האבא תופס את הילדים ומרחף אתם עזה ארוכה באוויר. מרגישים את הרוח הקלה ב' אוויר, את האווירה המאושרת, אך מרגישים גם שמשנה נורא עומד לקרות.

לרעינות ולדעות אין חיים, ואו נשי מע פתאום רעם כבו, סערה מתקרבת. מת ברר שהתמונה המאושרת הייתה סמל של החיים באירופה שלפני היטלר, והסערה היא סמל של השואה.

המשכונאי אינו סרט על אנשים, הוא סרט על סמלים. לבמאי, סידיני לומט, (או ייתר נכון לאדוארד לואיס וולנט, שעל פי ספרו נעשה הסרט) היו רעינות מסויימים, דעות מסויימות, היתה לו עלילה יפה, המתקדמת ומתפתחת בהגיון, והוא הלביש את כל זה בצורה טכנית לגמרי על הנפשות הפועלות בסרטו. לכן אייפאשר להתקשר אליהן, אייפאשר לכאוב את כאבן, או לחיות איתן את חייהן, כי לרעינות ולדעות אין חיים רגשיים, כואבים.

היהודי ששיחק עם ילדיו בשדה החלימי עבר את כל זועות אושחיק, איבד את כל משפחתו וחזר משם עם נשמה מתה. הוא חי באמריקה, עובד בבית-עבוט, כמשכונאי ולא מקיים שום יחס עם סביבתו, סביבה של אנשים אבודים, אומללים, ברובע הכושל של ניו-יורק.

הרעיון להפגיש את היהודי שסבל מזועות העבר עם זועות ההרה הוא רעיון יפה, אבל סידיני לומט לא החייה אותו. המשכונאי יושב מאחורי הדלפק, וחמישה אנשים באים למשכן אצלו את חפציהם.

אף דיאלוג אמיתי. לכל אחד מהם סידר הבמאי איזה תכונה מיוחדת, לכל אחד מהם יש איזה צרה אחרת, שונה מזו של קודמו. כל אחד מהם משחק בצורה מוג' זמת, אף אחד מהם אינו איש חי. הם כולם סכמות, קחים לדמויות.

ולאחר שהמשת האנשים, עם חפציהם העלובים, עברו בבית-העבוט, מסכם אותם ה' במאי בשיחה קצרה של הגיבור עם מישהו זר האומר לו: "אתה לוקח חלומות ונחתן תמורתם דולארים".

בסרט כולו אין אף דיאלוג אמיתי, יש בו רק משפטים נפוחים, הנראים יפים, ב' עיקר בעיני תלמידי בית-ספר. משפטים ה' מסכמים מצבים מבלי לתאר אותם. משפטים כמו: "אני אדם מת", או "אני לא מאמין בשום דבר, רק בכסף".

הטכניקה בה עשוי הסרט היא מצויינת. צילומי הפלש'בוק, זכרונות ממחנה הריכוז, ניתנים במקומות הנכונים, כמו הבוקות אמיתיות של זכרון, המעברים בין התמונות, זוויות הצילום, התמונות עצמן, הכל עשוי בטכניקה כמעט יפה ומהוקצעת. אבל הסרט נשאר סרט טכני, ללא נשמה וללא כנות.

מאחורי החזה

מול פלנדרס (אלנבי, תל-אביב: ארצות-הברית) כדי לדעת מה יש בסרט זה, אר ליתר דיוק, מה אין בו, די לצטט את כותרת הרומן של דניאל ד'פו, ממנו "גנב" הבמאי את הסיפור:

מול פלנדרס המפורסמת, שיצאה לאוויר העולם בכלא ניוגט, ואשר במרוצת חיים מלאי הרפתקאות, שנמשכו עשרים שנה כפול שלוש, מבלי לקחת בחשבון את ילדו' תה, היתה, במשך שתיים-עשרה שנה, זונה, במשך שתיים-עשרה שנה גנבה, התחתנה חמש פעמים (פעם אחת עם אחיה, הוגלתה; לחמש שנים לחירגיניה, ובסוף זכתה ב' רכוש גדול, חזרה בתשובה, חיתה חיי יושר, חיים המסופרים על פי זכרונותיה).

לא צנועה ולא מושחתת. טרנס יאנג לא השאיר מכל זה מאומה. מול פלנדרס דרס הככה אצלו לקים נובאק, גיבורה גדולת-חזה, בלי שום דבר מעליו, מתחתיו או מאחוריו.

מפיקי הסרט עטו עליו בעל מציאה גדו' לה, לאחר ההצלחה המסחררת של תום ג'ונס, אבל הם פחדו מדעת הקהל, אף

הטיבה אזורית חיפה של תנועת העולם הזה - כוח חדש

מודיעה:

עם תום כהונתה של ועדת הביצוע אשר נבחרה עם כינון החטיבה יתקיימו ביום ד' הבא, 23.3, בחירות לוועדת הביצוע החדשה. הבחירות יתקיימו באסיפה, שתיערך פמלון כרמליה, רחוב הרצליה 1, פינת שדרות או"ם, בשעה 7.30 בערב. בעל זכות בחירה והיבחרות יהיו חברים רשומים של התנועה בלבד. חברים שטרם נרשמו יוכלו לעשות זאת לפני תחילת האסיפה.

על סדר היום:

- 1) דו"ח הוועדה היוצאת;
- 2) ויכוח כללי;
- 3) בחירת הוועדה החדשה.

גם ביום וגם בלילה

גם ביום שמש וגם ביום גשם, תוכל לצלם באם תקנה אצל **פוטו ברנר** מכשיר-בוק אלקטרוני. סרטים מיוחדים לצלומי-חדר, מכשירי הקרנה לשקופיות מכל הסוגים. העתקת מסמכים -

פוטו-ברנר חיפה, רחוב החלוק 31

נהלת חשבונות בירושלים

חדשים! פקידות כללית - 4 חדרים! כתיבה במכונה - חודשי! יח"ס "הפקיד ד", י. פורמן, בצלאל 18